

עת"א 22771/12/14 - אימן מנסור נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

28 דצמבר 2014

עת"א 22771-12-14 מנסור נ' ועדת

השחרורים ואח'

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת דנה מרשק מרום כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

אימן מנסור

העותר

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד מחמוד נעאמנה

ב"כ המשיב 2 עו"ד קרן וקסלר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שלישי לתקופה של 8 חודשים בגין סחר בחשיש בשתי הזדמנויות בחודש פברואר 2009 והוא עותר כנגד החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 8.2.14 שהחליטה בדעת רוב של יו"ר הוועדה ואחד מחבריה, שלא לשחרר אותו על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז "התחלה חדשה".

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר לא אימצה את דעת המיעוט של חבר הוועדה מאחר והעותר אמנם לא יצא לחופשות אך הדבר נבע מתקופת מאסרו הקצרה יחסית, מהצורך שלו לרצות מחצית המאסר על מנת לצאת לחופשות ומהגדרתו כאסיר אלמ"ב, הגדרה שהוסרה לאחרונה יחסית לאחר שהתיק בגינו הוגדר כאסיר אלמ"ב נסגר.

ב"כ העותר טוען כי אין לזקוף לחובתו של העותר את העובדה שלא עבר הליך טיפולי לגמילה מסמים במהלך מאסרו שכן מדובר בתקופת מאסר קצרה והעותר השתלב בקבוצה חינוכית למכורים לסמים (NA).

ב"כ העותר אינו מתעלם מהעובדה שהעותר ביצע עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש שגרמו לתאונת דרכים במהלכה נפצע אדם שבוצעו בחודש אפריל 2013, מס' שנים לאחר ששוחרר על תנאי ממאסר קודם בתנאי תוכנית שיקומית פרטית, אך טוען כי המאסר הנוכחי הוא בגין העבירות הראשונות שביצע העותר בשנת 2009 ואין לזקוף לחובתו את העובדה שלא צירף אותן לעבירות המאחרות יותר שכן הוא הודה בביצוען.

ב"כ המשיב 2 מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר ומצביעה על כך שחזר לעבור עבירות חמורות של נהיגה בשכרות ובקלות ראש שגרמו לתאונה בה נפצע נער בן 16 באופן קשה לאחר ששוחרר על תנאי ממאסר קודם בתנאי תוכנית טיפולית פרטית.

עיון בדעת הרוב של יו"ר הוועדה וחבר הוועדה מעלה כי היא אימצה את ההלכה שאותה קבענו בעתירות רבות, לפיהן, ההליך השיקומי המוצע לתקופת הרישיון צריך להוות המשך להליך שיקומי שאותו החל האסיר לעבור בתקופת המאסר ואין הצדקה לשחררו לשם שילובו בתוכנית שיקומית שתתחיל לאחר שחרורו.

כמו כן, אימצה הוועדה את ההלכה לפיה אסיר שלא נכלל בסבב חופשות לא ישוחרר על תנאי שכן לא היתה הזדמנות לבחון את התנהגותו במהלך תקופת חופשה ואת מסוכנותו לטווח הקצר, שיש לה השלכה בדרך כלל על מסוכנותו לטווח הארוך של שחרור ברישיון.

אנו רואים עין בעין עם דעת הרוב בוועדה את ההלכות הנ"ל אך במקרה של העותר בפנינו המצב שונה שכן הוא לא יצא לחופשה בשל יתרת מאסר קצרה לאחר שסיים לרצות מחצית מתקופת מאסרו, בהיות המאסר מאסר שלישי, ולאחר שהוסרה הגדרתו כאסיר אלמ"ב בשל סגירת התיק שבגללו הוגדר ככזה.

גם באשר להשתתפותו של העותר בהליך טיפולי במהלך מאסרו, עולה מדו"ח גורמי הטיפול כי העותר הסביר לגורמי הטיפול שעבר את העבירות כאשר נעדר מסגרת תעסוקתית מאורגנת ועל רקע רצונו ברווחים קלים ומהירים לצורך מימון צריכת סם מסוג חשיש, אותה הפסיק כפי שהוכיחה בדיקת שתן שבוצעה לו במהלך מאסרו.

מדו"ח גורמי הטיפול עולה גם כי העובדה שלא השתלב בהליך טיפולי במהלך מאסרו מקורה ביתרת מאסר קצרה לאחר שהחל את ריצוי מאסרו בחודש אוג' 2014 והתייצב בפני ועדת השחרורים בחודש דצמ' 2014.

מה שעומד לחובתו של העותר היא העובדה שעבר את העבירה של נהיגה בשכרות ובקלות ראש לאחר ששוחרר על תנאי ממאסר קודם בגין עבירות סמים, אך חלוף הזמן מאז יולי 2010, אז שוחרר העותר מהמאסר הקודם ברישיון ועד ביצוע העבירות של נהיגה בשכרות ובקלות ראש בחודש אפריל 2013, מקהה את טענת המשיב לפיה העותר מעל באמון שנתנה בו ועדת השחרורים כאשר שיחררה אותו על תנאי.

מהחלטת הרוב בנושא העתירה עולה כי הם נתנו משקל רב מדי לעובדה שהעותר לא יצא לחופשות במהלך מאסרו ולא עבר הליך טיפולי מהנימוקים המוצדקים מבחינתו שפורטו לעיל ומשכך ניתן לומר כי החלטת הרוב סוטה ממתחם הסבירות.

דא עקא, גם דעת המיעוט של חברי הוועדה שסברה כי יש לשחרר את העותר על תנאי היתה סבורה כי מן הראוי

שהתוכנית הטיפולית של מרכז "התחלה חדשה" שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו תעובה.

עם זאת, בהיעדר נתונים לגבי הדרך שבה סבר חבר הוועדה כי יש לעבות את התוכנית השיקומית, ולאור הזמן הקצר יחסית שנותר לעותר עד לשחרורו המלא ממאסרו, איננו רואים לנכון להחזיר את הדין לוועדה על מנת שחבר הוועדה יבהיר את משמעות הדברים הנ"ל.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את העתירה ומחליטים לשחרר את העותר בתנאים הקבועים בסעיף 13 לחוק שחרור על תנאי ממאסר תשנ"א-2001, בתנאים הקבועים בתוכנית השיקומית של מרכז "התחלה חדשה" ובתנאי שהעותר יהיה בביתו ברח' שדרות ירושלים 134 ביפו, במעצר בית בין השעות 19:00 עד שעה 07:00.

אנו מעכבים את יציאתו של העותר מהארץ עד יום 12.3.15.

ב"כ העותר יעביר את ההחלטה למזכיר ועדת השחרורים שליד כלא מעשיהו על מנת שיקבע מועד לשיבת מעקב אליה יתייצב העותר עם כל המסמכים שיידרש להמציא, לרבות חוות דעת של מרכז "התחלה חדשה".

ניתן והודע היום ו' טבת
תשע"ה, 28/12/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והעותר.

אברהם טל, נשיא
אב"ד

דנה מרשק מרום,
שופטת

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט